

Tôi Đi Học

Tác Giả: Láu Nguyán

Thứ Tư:, 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

Khi đi học cái tôi đã bài viết "Tôi đi học"nhỏ trên. Thế nhưng thế nhưng ở Việt Nam ngày nay ta nghĩ ngay đến hình ảnh một đứa bé, học là hình ảnh học sinh cô cậu thanh niên, thi u ở trường trung đang chép sách ở trường. Không có ai nghĩ đến hình ảnh một bà già, tuổi đã "hoàng hôn" như tôi, đang ngày ngày chép chép đi học ở M.

Tôi đi học cũng là một số "văn bản" đi học. Hay nói đúng ra là tôi "b" đi học, sau khi gia đình chúng tôi đến M đã nhiều năm. Trong suốt những năm tháng này, tôi luôn đau y, r và lo sợ không dám ra ngoài một mình. Thậm chí tôi còn không dám "b" phone lên khi ở nhà, vì sợ người gọi tôi không phải là Việt Nam.

Thật ra tôi quá mệt mỏi vì thi u tin, luôn lo sợ những đi u th t v v n đang xảy ra hàng ngày trên đất M. Bà bác sĩ thân ái T T ng Vi, cũng như chồng và các con của tôi, đã khuyến khích, thúc đẩy tôi đi chơi, đi thăm bạn bè. Nhưng là đi học Anh vẫn không còn phải sợ cái phone "reng" khi ở nhà một mình nữa. Mọi người đi u nghĩ rằng: Khi tôi có được chút ít văn li ng tiếng Anh. Tôi sẽ có thêm lòng tin, thêm sự vui vẻ và sẽ khỏe của tôi sẽ ph c h i nhanh h n.

Tôi Đi Học

Tác Giả: Lưu Nguyễn

Thứ Tư, 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

Thời gian trôi qua. Số các khóa của tôi cuối cùng có khả năng theo thời gian tôi đi học những lớp xóa nạn mù chữ MFL (English as Second Language). Số tôi nhận rõ nhất, là tôi đã dám "bỏ" phone lên, trở lại bằng tiếng Anh với MFL (trên MFL đen hay MFL vàng, trong lúc tôi ở nhà một mình.

Vì thời gian sau này, nếu có ai hỏi tôi: "Bà có khỏe không? Bà đang làm gì?" Tôi đã mau mắn trở lại với họ là: "Đúng tôi khỏe. Tôi đang đi học xóa nạn mù chữ".

Thầy tôi yêu thích việc học, chúng con tôi lại tiếp tục khuyến khích tôi vào trường để đi học công nghệ "Sacramento City College" học thêm. Điểm bắt đầu là khi theo học ở đây, tôi sẽ nhận được điểm "công" đi học.

Nghe thầy tôi thích lắm, những 2 chữ "Đi học" đã làm cho tôi sợ hãi tột độ. Tôi nói với các con tôi là "Mẹ không học nữa đâu. Mẹ già rồi, đừng mẹ ở nhà nữa con". Thầy tôi thoạt thán, thì con xúm lại chốt vấn đề "Thầy mẹ đã học thế nào, mà mẹ đã bắt đầu là khó nào?". "Bố vẫn gọi mẹ là "Em" thì mẹ đâu đã già nào?". "Thầy con sẽ giúp mẹ nữa con". "Đi học mẹ sẽ rất vui, lại có thêm tiền mua quà cho thầy con nữa mà" v.v...

Sau đó thầy nó đưa "Sacramento City College" lấy đơn và, trao cho ông bố và nói: "Bố đưa đơn này giúp mẹ và cùng phụ với thầy con "bắt" mẹ đi học". Rồi cuối cùng, tôi đành phải miễn cưỡng ký đơn, xin vào "Sacramento City College" học vì chúng con "ăn năn" nhiều quá.

Sau chúng một tháng nộp đơn, nhà trường gọi tiếp và báo cho bắt đầu, những thầy cô tuấn tú tôi phải làm tiếp theo như là: Chọn ngày thi xếp lớp (Assessment), buổi hướng dẫn cho sinh viên mới (Orientation), gặp các cố vấn (Counselors) để được học trong việc chọn lớp v.v...

Khi bắt đầu mình phải qua một kỳ thi xếp lớp, tôi hơi sợ và lo lắng lắm. Tôi luôn thắc mắc tự hỏi: Không bắt đầu bài thi dễ hay khó? Bài thi toàn bằng tiếng Anh, liệu mình có hiểu và làm được hay không? Thầy tôi quá lo lắng như vậy, thầy con út phát biểu ý kiến: "Mẹ đừng có lo. Nếu mẹ làm bài thi được, thì mẹ mới phải đi học. Còn mẹ không làm bài thi được, thì mẹ được ở nhà. OK."

Tôi Đi Học

Tác Giả: Lưu Nguyễn

Thứ Tư: 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

Như thế này "giúp" cho ý kiến hay như vậy, nên tôi đã "Assessment" 2 môn căn bản là Toán và Anh văn một cách rất thoải mái và hy vọng tôi "không phải" đi học. Nhưng thật bất ngờ, qua kết quả cuộc thi, chúng con tôi rất vui mừng vì tôi "phải" đi học. Trong mùa học đầu tiên này, Counselor đã khuyên tôi nên tập trung vào học các lớp ESL như là Grammar, Reading, Writing, Listening and Speaking. Và tôi chỉ có một lớp Toán 51 (Beginning Algebra) thôi. Nói ngắn gọn như vậy thôi, cũng đã học 12 units rồi. Tôi sẽ phải học bài học tại ra, nếu muốn tìm kiếm sự tiến bộ chính phủ. Một trợ công cho tôi đi học. Đó là tiến bộ "Financial Aid". (Tiền chính phủ giúp cho sinh viên nghèo có thể học theo học bổng đi học.)

Vì phải "ăn năn" tôi đi học, nên chúng và các con tôi đã chu đáo lo cho tôi đồ đạc, bút mực, bút chì, thước kẻ, tẩy, v.v. Tóm lại, mọi thứ cần dùng cho một "học trò" mới, đã có tất cả trong một cái balô cũng mới luôn. Sẽ sàng chế tôi đi học.

Ngày đầu tiên "tôi đi học". Không có khung cảnh: "Mẹ tôi âu yếm nắm lấy tay tôi "nhớ ông Thanh Thanh đã viết. Mà ngày đầu tiên, tôi đứng cạnh mẹ và con ríu rít học tiếng mẹ đẻ. Đưa con gái lên đi theo, đeo giúp cho tôi cái cặp và nắm tay tôi cùng đến lớp học đầu tiên ở phòng số 226, Rodda Hall-North.

Sau khi tôi đã chọn cái bàn ngồi ngay trước cửa sổ. Con gái tôi bắt cặp xuống, lấy tờ thi khóa bị u cửa tôi ra xem rồi. Và nói cho tôi biết đây là lớp ESL 260L. "Novice- High-Listening and Speaking". Sau lớp này, tôi có 10 phút để chuyển ngay đến lớp học hai cũng ở cùng dãy học ESL 260R. "Novice- High- Reading". Sau lớp học hai này, tôi có một tiết học để nghe, học học lớp cuối cùng trong ngày là lớp Toán 51. Con gái tôi nhắc: "Lớp Toán này nằm ở một Building khác nghe mà".v.v

Trước khi quay ra khỏi lớp, nó đã ôm chặt lấy vai tôi và chúc tôi học hành vui vẻ, có thêm bạn mới. Tôi thật xúc động. Và trong tiết học đầu tiên, tôi thấy hình như là con gái tôi đã ân cần "chăm sóc" việc học cho tôi, ý nghĩ như tôi đã chăm sóc sáu chị em chúng nó khi còn nhỏ ở Việt Nam.

Đang suy nghĩ lung tung, thì thầy giáo đã đến cửa lớp. Nhìn xuống chào cất lên: "Good morning"... "Good morning" "How are you?" Tôi theo phản xạ đứng dậy, trong khi cả lớp đứng lên. Một cái vỗ tay vào tay, kèm theo giọng nói thì thầm: "Ngồi xuống đi bà. Đây là lớp học ở Mỹ, rồi là College nữa. Không cần đứng lên chào thầy đâu". Tôi ngồi xuống, vâng vâng mi mi: "Good morning, Good morning" Phản ứng của tôi luôn chậm tiêu, chậm tiến như vậy đây.

Đây là lớp học ESL trong ngày đầu tiên, nên sau phần chào hỏi xã giao, ông thầy tiếp tục giới thiệu họ tên, tóm tắt lý lịch của mình. Sau đó ông yêu cầu mọi người trong lớp cũng lần lượt đứng lên,

Tôi Đi Học

Tác Giả: Lưu Nguyễn

Thứ Tư, 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

Tôi giới thiệu về mình trước lớp. Qua phần giới thiệu này, tôi nhận ra ít nhất cũng có 3,4 ông bà Việt Nam "mũi đã nhieu hơn tiêu" trên mái tóc tôi, trong lớp ESL này.

Sau phần giới thiệu, ông thầy nói đến mục đích và chương trình sắp học, cũng như giới thích những luật lệ mà mọi người phải tuân theo. Rồi cách tính điểm bài làm ở nhà (homework), bài thi thi theo thang bậc ABCDF dựa trên tổng phần trăm (%). Thầy cũng cho biết tên sách giáo khoa mà sinh viên cần phải mua để học. Trong ngày đầu tiên, học trò chưa có sách. Thầy đã chuẩn bị photocopy bài học và homework phát cho mọi người.

Thầy kiên nhẫn, chậm rãi giảng đi giảng lại bài học thật kỹ lưỡng rõ ràng, giúp cho những học trò già và dốt như tôi, có thể hiểu được những điều cần biết và hiểu. Vì là lớp ESL, nên thầy đã phải vận dụng kinh nghiệm, vốn kiến thức thông minh, để giảng dạy và đoán cho đúng những câu nói của học trò qua giảng Anh ngữ nghe ngóng khó nghe. Còn học trò thì cũng phải vận dụng trí não: moi móc từ vựng, đọc tai ra nghe, cố gắng để cho đúng với trí khi nói tiếng Anh với thầy và cũng đoán giới thiệu thầy. Tóm lại, giới học ESL đầu tiên của tôi ở Sacramento City College đã trôi qua trong niềm vui của cả thầy lẫn trò. Sau lớp học này, tôi chọn vận chuyển đến lớp ESL 260R. Những điểm tiến trong lớp Novice-high- Reading, cũng góp phần giúp tôi như lớp đầu tiên tôi đã học.

Không quá xa lạ, bạn học như hai lớp ESL trước, khi vào lớp Toán, tôi đã làm quen được với hai bà bạn cũng tuổi xuân "đã già" như tôi. Họ là lớp Toán, cả ba đứa chúng tôi không còn lớp nào nữa, bèn tụ họp nhau lại trao đổi kinh nghiệm "học" thế nào để sống "dại" trong đời học cũng được và lãnh thưởng như tiền "Financial Aid". Mẹ tôi bà có cái tên khi gọi lên, chắc chắn là đã dính líu đến vận án nào rồi. Đó là "Tông Phạm". (Bà Phạm thì Tông đã bắt gặp như thầy, theo tôi là Mẹ: tên đi trước, học theo sau). Bà Tông Phạm này đã tâm sự với tôi và bà "Xáng Tô" (Tô Ngọc Xáng) rằng "Bạn mình già rồi. Có ra mở nhà hàng xin rửa chén đĩa, cũng kiếm được mấy tháng vài trăm. Chỉ bạn vào "đời học" cũng được, "học đời" vài lớp ESL, vài lớp vẽ, may hoặc toán và vận lý tiến "Financial Aid" và kiếm ít tiền mẹ vào miếng, nói trước trước cho vui đời "quí bà tởn" thì lại hơn rằng học.

Bà Xáng Tô đã có kinh nghiệm đi học College mấy mùa rồi, bà cho biết "sinh viên" còn có thể kiếm thêm được mấy năm khoảng 2,200 dollars tiền "work- study" nữa. Làm "work- study" khá dễ, lại không bắt trả tiền. Mẹ tôi bà nói, tay bà khu tôi, ý muốn tôi lấy tiền "Financial Aid" ra, để đi xem tôi đã có khoản tiền đó hay chưa? Vì bà biết tôi là "lính mới" vào "học đời" trong đời học cũng được.

Tôi Đi Học

Tác Giả: Lưu Nguyễn

Thứ Tư: 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

Hieu ý bà. Tôi mới cấp lý thuyết đã ra. Bà cảm lý thuyết to lớn: Federal Pell Grant: 3,300. BOGG/Waiver: 308. Federal SEOG: 600. EOPS- Stipend: 300. Cal Grant B: 1,548. Tổng cộng: 6,056. Địch xong bà nói "Vũ là chưa có "work- study" trong này. Mai tôi đến bà đi xin "work- study".

Vì là "lính" mới tở te, tôi đâu đã biết "work- study" là cái gì ng gì? work ở đâu và nhứt là work ra làm sao? Nên tôi rứt rứt nói với bà rằng: "Đi, đi em về nói với mẹ và mẹ đi xem sao".

Nghe tôi nói vậy, bà cao giọng:

"Xí, mẹ đi VN qua phải không? Mình phải tự quyết định cho đi mình chứ. Không phải hỏi ai ráo trối." Tôi nín khe.

Hên quá, tôi chưa tâm sự cho bà biết sự việc "tôi đi học" là do chúng con tôi "áp đặt" và "quyết định". Tôi cũng chưa cho bà biết khi tôi đi học, phải luôn có "kẻ đưa đón" đón". Đi xe Bus, phải chuyển đi 2, 3 lần xe. Tôi sợ lắm. Lái xe thì tôi run tay lắm. Họ nói ở DMV cũng không cho phép tôi lái xe trên xa lộ và lái xe sau 5 giờ chiều. Với lý do: Số ckh và tôi quá bất cẩn. Đồi mọt tôi quá "mồ hôi". Số gây tai nạn cho các anh hùng xa lộ.

Thấy tôi rứt "nai". Hai bà say sưa học ngữ văn và truy cập kinh nghiệm cho "lính mới" đi phó với homework bằng cách: "Nhớ mẹ đi con làm giùm", hoặc "kiếm" ông bà nào đã học mùa trước có cùng lớp, cùng thầy với mình. Hỏi mẹ về homework cũ về sao chép lại. Khờ re. Hai bà còn chê tôi sao "kh" quá. Lúc thi Toán (Assessment) tôi đã "quên quên" thầy nào đi báo xếp vào lớp "Toán 51" nữa. Bà Xáng Tô đưa ra nhữn định: "Tôi nghĩ, ta nên học tất các lớp "Toán 200": học công, trừ, nhân, chia các số chẵn, lẻ. Học mọt mùa (Semester). Rồi lên lớp "Toán 220" học công, trừ, nhân, chia phân số chẵn, lẻ, học đến về đo lường, bách phân và giải phương trình bậc mọt. Học mọt mùa nữa. Sau đó ta mới bỏ lên "Toán 51" Beginning Algebra. Tôi rứt rứt thanh minh:

"Tôi em đâu có biết."

Nghe tôi nói vậy, bà Tông Phạm dạy "bài" ngay :

"Bây giờ biết rồi thì xin xuống lớp. Học lại tất lớp Toán 200 đi."

Ngực nhiên tôi hỏi lại bà:

Tôi Đi Học

Tác Giả: Lưu Nguyễn

Thứ Tư: 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

"Bà học có cho mình lùi xuống, học xong rồi đi nghỉ đi học nữa vậy sao?"

Bà Xáng Tô rành rọt trả lời:

"Sao lại không? Tôi đi học không. Mình không được quy định xin học đi học cao hơn như kết quả Assessment đã có. Nhưng mình được quy định ghi tên học xuống như học tiếp học n.v.v..."

Trước khi chia tay, bà Tông Phạm cùng nhốt trí với bà Xáng Tô khuyên tôi nên học "lùi" đi cho khỏe và nhốt là số nhận được tiền "Financial Aid" lâu dài hơn. Lần này tôi đã biết gì mà mình nghĩ nên im lặng, chứ không thì tôi đã nói: "Đừng em với học đi học với mình đi a nhé".

Thật đúng là "Đi một ngày đàng, học một sàng khôn". Tôi chưa đi học một ngày đàng, mà đã học được cả hai ba "sàng" khôn rồi đó chứ. Nếu cứ ru rú ở nhà thì làm sao tôi biết được những "Work-study" khỏe lắm. Nhưng học thốt lùi đi học hơn. Nhưng khoản tiền "Financial Aid" ưu tiên dành cho "sinh viên" già và dỏm như tôi, còn rảnh rỗi "đi học để kiếm tiền". Trái ngược hẳn với hoàn cảnh sinh viên Việt Nam phải vất vả "kiếm tiền để đi học".

Đúng giờ tôi ra đi học hơn. Bác "tài xế" riêng của tôi đang ngồi trong xe, với vàng chày ra để cho tôi cái cốp trên vai xuống và hỏi: "Sao? Em đi học có vui không?" Tôi trả lời rằng là: "Phải đi học chứ bắt được đi xem hát đâu mà vui ta ài". Tuy trả lời "hơn mát" như vậy, nhưng tôi cũng vui vẻ kể lại cho ông nghe những gì tôi đã "thâu lượm" được trong ngày đầu tiên học ở Sacramento City College. Nhưng bài "kinh nghiệm" học lùi đi hai lớp Toán tôi vẫn còn giữ lại, chưa kịp.

Thường ngày, sau khi cơm nước xong, chỉ có một mình tôi lui cui dọn dẹp và rửa chén bát. Nhưng hôm nay vì tôi đã đi học "đi học", nên cả nhà xúm lại giúp tôi dọn dẹp, để tôi có nhàn nhàn thì giờ làm "Homework". Khi tôi lấy "Homework" ra, các con tôi xúm lại hỏi: "Mẹ có nhàn Homework không?" "Mẹ có hiểu bài không". "Mẹ có cần con giúp mẹ không?".v.v&... Tôi trả lời: "Hôm nay thì mẹ cần con giúp, nhưng mai một số có. Nhốt là với môn Toán".

Nghe tôi nói vậy, tất cả nhao nhao lên hỏi: "Sao lại nhốt là môn Toán học mẹ?". "Bà mẹ quên hết toán rồi sao?" "Con nghĩ mẹ cần giúp Anh vẫn học chứ?"...

Nhân cảnh này, tôi thu hút lại lời khuyên của hai bà "cố vấn" cho cả nhà nghe, và tôi nghĩ mục đích học lùi xuống 2 lớp Toán. Nghe xong, cả nhà với cả mẹ "hỏi ngh" ngay để "giúp mẹ vượt khó" (các con tôi vẫn thường nói với nhau như vậy, khi khuyên khích tôi đi học). "Hỏi ngh" cứ rùm beng cứ lên. Kể xong học cho tôi học lùi, đưa ra lý do: "Mẹ học lùi một lớp để tiền về học chứ lên

Tôi Đi Học

Tác Giả: Lưu Nguyễn

Thứ Tư, 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

---

hai lớp". Nguyễn quy định lịch học vì học lười, thì đưa ra ý kiến: "Khi khuyến khích đi học. Ai cũng mong mình tiến, sao bây giờ lại đi học lười là thế nào?".

Tranh cãi mãi cũng không xong. Cuối cùng quy định "gia trưởng" quy định như: "Em học lười lại hai lớp sẽ chán lắm, nên em sẽ bỏ thì được. Mai đến trường, em "Drop" lớp Toán 51 và xin "Add" vào lớp Toán 220. Anh nhìn trong "Schedule of Classes" thấy có lớp Toán 220, cùng giờ với Toán 51. Em không phải thay đổi thời khóa biểu."

Mình quá, tôi thà thừng xông lên. Đến nghe cho tôi học lười lại còn học lớp ESL nữa. Nghe tôi "đành" như vậy, ông xã tôi cười to và nói: "Qua kết quả Assessment, nhà trường đã xếp cho em vào học lớp ESL cuối buổi học. Không có lớp nào tiếp nhận cho em lười nữa đâu. Sắt định rồi em ơi".

Nghe ông "gia trưởng" nói vậy. Tôi quê quá, thẹn mồm ra. Nghe thừng con út lại nghĩ tôi đang lo lắng với lớp khó, tôi sẽ không đi được đi đâu nữa. Nó cười đến thì thụt vào tai tôi: "Mẹ đừng có lo, nếu mẹ có bỏ đi mẹ con cũng không buồn đâu". Khi nghe tôi học lại nó, cả nhà đã vỗ tay cười vang. Ông xã tôi nói: "Em thà chừa, thừng An nó đi học với em quá rảnh rỗi rồi đấy nhé".

Sợ dĩ thừng út đã an ủi và mình lại rảnh rỗi cho tôi như vậy, vì tôi luôn luôn nói với nó là: "Các con phải ráng học cho được toàn điểm A. Đừng đi bỏ mồm đi đâu B nào, mẹ buồn lắm". Sau đó, các anh chị nó đã lên tiếng phê bình: "Thừng út An quá "nuông chiều" mẹ trong việc học. Nếu mẹ không cố gắng vượt khó được là lại tiếp thừng An đó nghe".

Sau một ngày học ở Sacramento City College, tôi chưa thấy nào biết được, tôi sẽ phải vượt khó cỡ nào với trình độ thấp kém của tôi. Nhưng tôi đã rất thích thú và ngạc nhiên khi khám phá rằng bất cứ ai cũng có thể theo học được, trong các trường đi học công đồng. Nhà trường học nhận tất cả mọi lứa tuổi, mọi sắc dân và mọi trình độ học vấn khác nhau.

Trong đi học công đồng, người có trình độ cao, học các lớp cao. Người có trình độ thấp, sẽ được bắt đầu từ các lớp (Novice) "Số học yêu cầu" ESL như lớp của tôi học hiện. Các môn học khác cũng vậy. Tất cả đều có thể học theo căn bản và lòng. Với mục đích giúp cho mọi người, trong mọi hoàn cảnh, đều có cơ hội học hành, vì thế tiếp tục học lại rảnh rỗi bằng ý chí và sự quyết tâm của chính mình.

Tôi Đi Học

Tên: Lưu Nguyễn

Thư: 14 Tháng 10 Năm 2009 16:31

Trong đời học công nghiệp, sinh viên có thể hoàn tất ngành học chuyên môn của mình với mức học 2 năm (AA/AS). Học có thể nộp đơn xin chuyển tiếp lên đời học 4 năm, để lấy văn bằng Cử nhân (BA/BS). Rồi tiếp tục lên Master. Tiếp tục lên Ph.D cũng được c.v.v.

Riêng phần tôi, tôi chưa có vài vàng mà tiếp tục chi xa xôi đến tháng ngày tôi nhận được mức học bằng đời học 2 năm trong Sacramento City College.

Hôm nay, tôi đang sung sướng mong chờ ngày 27 tháng 8. Đó là ngày tôi có thể đi check "tiền lương" đầu tiên. Chính phủ Mỹ trợ cấp cho tôi đi học. Tôi thích nói như vậy, thay vì gọi đó là tiền "Financial Aid".